

वसूत्तमोभीष्मः ॥ ९ ॥ हृदिस्थंसंतं पुरतश्चासीनं पूजयामास ॥ १० ॥ उपासीनान् समीपे उपविष्टान् प्रश्रयो विनयः प्रेमस्नेहः ताभ्यां संगतानुप
सन्नान् पाठांतरेताभ्यामवनतान् अभ्याचष्ट अभ्यभाषत अनुरागास्त्रैः स्नेहाश्रुभिः अंधीभूतेन चक्षुषा उपलक्षितः ददर्शेति वा ॥ ११ ॥ अभि
भाषणमाह अहो इत्येकादशभिः हे धर्मनंदनाः क्लिष्टं यथा भवत्येवं जीवितुं नार्हथ यूयमिति यत् एतदहो कष्टं जुगुप्सितम् अहो अन्याय्यं चैतत् यतो
यूयं विप्राः धर्मोऽच्युतश्चाश्रयो येषां ते ॥ १२ ॥ किंच संस्थिते मृते बालाः प्रजाः पुत्राय स्याः सा वधूश्चेति दैन्यं दर्शितम् तोकान्यपत्यानितद्वती

तान्समेतान् महाभागानुपलभ्य वसूत्तमः ॥ पूजयामास धर्मज्ञो देशकालविभागवित् ॥ ९ ॥ कृष्णं च तत्प्रभा
वज्ञ आसीनं जगदीश्वरम् ॥ हृदिस्थं पूजयामास माययोपात्तविग्रहम् ॥ १० ॥ पांडुपुत्रानुपासीनान् प्रश्रयप्रेम
संगतान् ॥ अभ्याचष्टानुरागास्त्रैरंधीभूतेन चक्षुषा ॥ ११ ॥ अहो कष्टमहोऽन्याय्यं यद्यूयं धर्मनंदनाः ॥ जीवितुं नार्ह
थ क्लिष्टं विप्रधर्माच्युताश्रयाः ॥ १२ ॥ संस्थितेऽतिरथे पांडो पृथा बालप्रजावधूः ॥ युष्मत्कृते बहून्क्लेशान्प्राप्तातो
कवतीमुहुः ॥ १३ ॥ सर्वकालकृतं मन्ये भवतां च यदप्रियम् ॥ सपालो यद्वशे लोको वा योरिव घनावलिः ॥ १४ ॥
यत्र धर्मसुतो राजा गदापाणिर्वकोदरः ॥ कृष्णोऽस्त्रीगांडिवं चापं सुहृत्कृष्णस्ततो विपत् ॥ १५ ॥ न ह्यस्य कर्हि
चिद्राजन्मुमान्वेदविधिस्तितम् ॥ यद्विजिज्ञासया युक्ता मुत्स्यते कवयोपि हि ॥ १६ ॥ तस्मादिदं दैवतं त्रय्यव
स्य भरतर्षभ ॥ तस्यानुविहितोऽनाथानाथपाहि प्रजाः प्रभो ॥ १७ ॥

अपत्यैः सह क्लेशान् प्राप्तेत्यर्थः ॥ १३ ॥ काल
कृतत्वेन शोकं वारयति सर्वमिति द्वाभ्याम् भवतामपि यद्वशेयस्य वशवर्त्ती ॥ १४ ॥ अहो दुर्घटघटनापटुः काल इत्याह यत्रेति कृष्णोऽर्जुनः अ
स्त्रीधन्वी ततः तत्रापि विपत् पुण्यशारीरबलास्त्रनैपुण्यशस्त्रदेवसंपत्तावपीत्यर्थः ॥ १५ ॥ ननु कृष्णं कथं कालोऽतिक्रमेदित्यपेक्षायामाह न ह्य
स्य श्रीकृष्णस्येत्यंगुल्यानिर्दिशति विधिस्तितं कर्तुमिष्टं यत् यस्य विधिस्तितस्य जिज्ञासया ॥ १६ ॥ इदं सुखादिदैवतं त्रयीश्वराधीनम् व्यव
स्य निश्चित्य तस्येश्वरस्यानुविहितः अनुवर्त्ती सन् कर्त्तरिक्तः हेनाथ कुलपरंपरागतस्वामिन् प्रभो समर्थः अनाथाः प्रजाः पाहि ॥ १७ ॥